

LLEVOR

Revista quinzenal.

SUSCRIPCIÓ

Trimestre. . . .	Ptas. 1'00
Un nombre. . . .	" 0'20

Nombre 15.—24 Janer 1909

Redacció y Administració
Plassa d'en Perpinyá, 4.—Granollers.

Obra nova

DRAMA D'EN

Preu 2 pessetes.

LLARS APAGADAS

J. VIDAL Y JUMBERT

De venda, Feliu Estaper. Sumeras, 2.

BANCO VITALICIO DE ESPAÑA

Seguros vida

DELEGACIÓN EN ESTE PARTIDO:

Carlos Guimerá PLAZA DE LA CORONA, 5
GRANOLLERS

El mejor tónico-reconstituyente, tolerado por los estómagos más delicados

ES EL

Jarabe Yodo-Tánico Fosfatado Alio

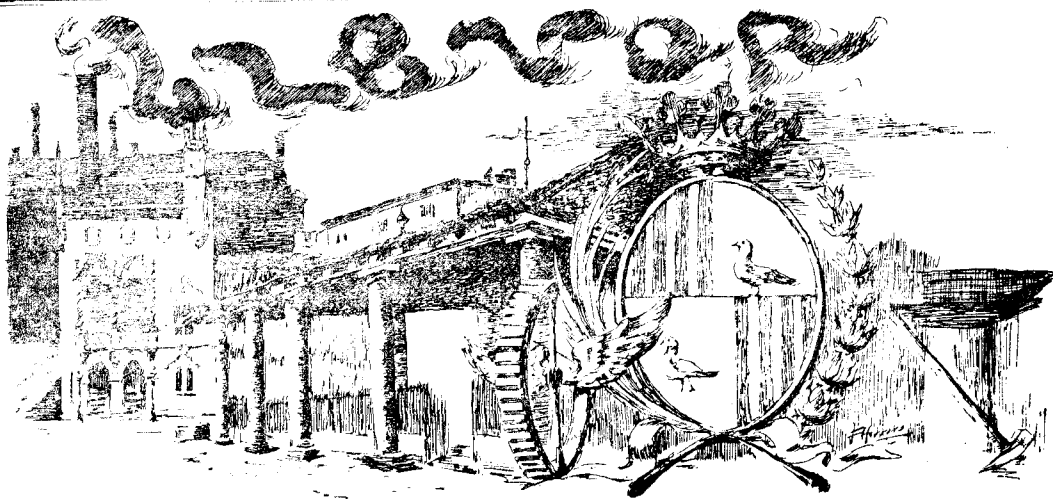
Abre el apetito, favorece la nutrición: cura la opilación, colores pálidos, anemia, cansancio habitual, loxitud y todas las manifestaciones de la debilidad en cualquiera de sus diversas fases. Pídase en la

Farmácia Gasset Plaza Ganado 63 y 65 y Maspons 1 y 3
GRANOLLERS.

Casanovas y Freixas

Carbones Minerales

DESPACHO: RDA. S. ANTONIO, 82 PRINCIPAL. — BARCELONA.

Redacció y Administració, Plassa Perpinyá, 4.

CRONIQUE

De tot arreu.

La notícia de que la Direcció d'Obres Públiques ha deixat de banda la probable realització del pont sobre la riera d'aquesta Vila, ha tingut,—com no podia per menys de resultar aixís,—el trist privilegi de portar l'alarme en tot'aquesta ríque comarque Vallesana:

Aquest pont, una de les aspiracions mes raonables i llegítimes i que d'ença que ting us de raó, hem recorda ha estat demanat am constancie i empenys digne de lloa per esser d'imprecindible necessitat y que de promesa en promesa, de plas en plas am paraules, en fi, ha fet qu'arribessim fins a nostres dies en que una falagera esperance'ns feie ovirar com un fet, n'han passat molts anys.

De la esperance al desencant, del desencant al trencament en ve de tota il·lusió per un home que per mes alt lloch qu'ocupi dins la polítique, per lo que fa en aquest assumpto, s'ha col·locat ben fora de la realitat.

Voldrie que un die de rierade presenciés l'espectacle; com deixa tota comunicació interrompude, i, no sols un die, sino altre i altres ens trovem fore de la normalitat am gran perjudici del comers i de tot habitant en la comarque que per llurs quefers ó negocis te necessitat de passarla y no pot..... per la falta d'aquest pont de quin tot-hom ne veu la conveniencie, menys qui podrie fer que fos un fet si comprenent la raó vulges esser,—com son deber li ecsigeix,—el vet·llador atent pel be de tots els pobles i comarques al ensemps que de llurs interessos i necessitats.

Sembla que s'han posat en mohiment les autoritats totes, entitats competentes i personas de valua pera guiar pel dret camí á qui es degut i ferli compondrer l'interés capdal i la justicie am que's demane siga un fet la construcció d'aquest pont de quin tan n'espreren pera la vida de nostre Vila i que tan de be n'ha de reportar tots els pobles vehins.

FRANCESC BASSAS Y PALAUS.

Devem recordar que LLEVOR no va ser fundada per las qüestions locals particularisadas. Y aquesta Crónica s'inserta per tractar la qüestió en generalitats y suposar que'l pont s'ha de fer ahont de Justicia pertoca. De totes maneras, com ja varem dir LLEVOR no's fa solidaria de cap article firmat.

PARCHES PADRELL

Evitan la esterilidad, el aborto y dolor de riñones, tan frecuentes en las señoras.

Depósito principal.—Baja San Pedro, 52.

Farmacia "Antigua del Doctor Padrell".—BARCELONA.

Si... tots contra Granollers

Amich Coma, ja vos ho vaix dir; l'enquesta queda oberta y jo també hi vull dir la meva, jo també hi vull demanar la paraula. Donchs, demano la paraula.

Soch fill de Granollers y l'estimo molt, empro molt, y no voldria fer res que anés contra Granollers y no obstant en certes ocasions, pel poch concurs ó element de vida econòmic que jo li podria donar, també'm deixo portar per la corrent y privo á ma estimada Vila, del gra de sorra, de la gota d'aygua... Es veritat... tots contra Granollers. Mes, no convé deixarnos portar per aqueix pessimisme de burla qu'encarna l'article darrer de mon estimat amich Fontdevila, volguent crear un home proto-tipo de Granollers, sense ideyals ni sentits, un rentista de 10 rals y mitj de l'antiga Arcadía, com ve á suposar ell. No, l'home proto-tipo de Granollers, no es l'home-tomaquet. Comprench molt be, amich Fontdevila, com y cuan vas fer ton graciós article-crítich: Segurament que tot dinant, pensabas ab LLEVOR y al sortir de casa teva, cuan fa aquell sol de tres quarts de dugues, aquell sol tan andalús, et va topar y tu anant per la carretera, pensabas ab l'article promés á LLEVOR, y allavors va esser cuan s'et va presentar á l'imaginació, l'home-tomaquet; empro mitja hora avans, no habias vist passar per devant de casa teva, una renglera d'homes, que no prenian el sol, no, ni tampoch s'amagaven els ulls ab la gorra, perque el sol no els enlluernés. Aquell rengla d'homes, tu no els habias vist y allí, allí hi havia l'home-treball. Tu, després d'haber sostingut 4 ó 5 discussions y després d'haber vist l'home-tomaquet prenent el sol, te'n vas anar á casa á fer l'article pera LLEVOR y tot hi fent l'article, pensabas en arreglarta la maleta, puig les hores de vacances se t'acabavan; pensabas, ab l'Universitat, ab la Rambla, ab coches, ab tranvías, ab soroll.... y no veyas passejar per la plassa de Catalunya, cap botiguer, cap senyor de sa casa, ab la gorra sobre els ulls y les mans darrera y no veyas al Condal, cap colla que discutís sobre el cornetf de la Moderna y no veyas pel passeig de Gracia cap passada de Sants Metjes, y natural, l'home que habias vist discutint y prenent el sol per la carretera ó la plassa, se t'havia figurat que era la representació genuina de Gra-

nollers. No, l'home proto-tipo de Granollers, no es l'home-tomaquet, aquet, el que tu tan be retrates hi està representada una part dels homes de Granollers que haurian de fer y no fan, ni permetan que'ls altres fassin, que sols critiquen prenent el sol, ó al vol d'una taula de café, en fi, els in-actius, ab aixó conforme, empro jo crech que amés d'aquets homes, d'aqueixos que son materia in-erte, que mes val deixarlos, hi ha altres classes d'homes á Granollers. Hi ha, els explotats, els explotadors, els pera explotar y els que son primera materia pera les classes ja indicades.

Els explotats. La generalitat son l'home-treball, el que's lleva matí, el que á tot arreu del mon fa alguna cosa pera el despertar, pera el progrés, de llur patria y aquí no fa res, no mes treballa pera menjar. Es que está cansat de perdre sempre, es que cuan te una petita organissació, se li fica la bruixa. Fins avuy dia. aquets, pera Granollers, per desgracia nostre, sols es una de les esperances. Una altre part, son els que la gent els te per molt furiosos y son mes mansos que un anyell, son els de bona fé, son els desenganyats.

Els explotadors. ¿Quins son els explotadors de nostra Vila? ¡Oh!, tothom es pensa coneixels y jo crech que es molt dificil, ¡son tants que perteneixen á n'aqueix grupu! Es una col·lectivitat anomine, son els que tenen embolcallat á mitj Granollers, essenti entre mitj ells mateixos y jo crech, que molts d'ells sense poguersen sortir, son els que estant lligats mes ó menys, (segons els compromisos), ab aqueixa xarxa de misteris que'ns domina y ens te agabellats. Y encara d'aqueixa classe d'homes, jo crech, que també se'n podria fer una classificació, puig si be es veritat en la generalitat, totes ses forces son empleyades per la pesseta, resultant aixís que son cap es una especie de guardiola y son ventre un centre d'ambicions; una altre part, hi son per coses extranyes, per misteris incomprendibles, potser també pera fer servir son cap de guardiola, empro per satisfacció interina de sa conciencia, sa guardiola-cap, resta buida. Dintre d'aqueixa secció, ó classificació, també hi entran els inconcients els que s'han deixat embescar, ja sigui per lluers, ja pera poguer lluir llurs manejos al so d'un pas doble. Tota aqueixa secció ab llurs classificacions, son els complisses directes del estat actual de Granollers

Els pera explotar. Aqueixos, una part, ja son coneguts com á bons representants del poble y l'altre

part, per desgràcia son bastant desconeguts y no obstant, son una de les primeres esperances, á n'els moments actuals. Aqueixos jo voldria tocarlos la corda viva de sa consciencia, de son amor, pera que despertés, pera que s'abrandés en foc d'amor y patriotisme pera aqueixa desgraciada Vila, que plora l'ingratitude d'una part de sos mals fills. Hora es ja, que aqueixa part tan respectable d'homes de Granollers, que fins ara ha deixat fer, que fassi, no els mancará l'ajuda del poble, que está cansat de tants... misteris. Ara es hora, ab la renovació de Ajuntaments, segons el projecte d'Administració local, podria aqueixa part d'homes de Granollers, fer el mes gran dels serveys coneguts: El de servir á la patria. Podrian emprendre el gran problema de sanajament municipal, tant moral com material; podrian regularisar y simplificar els serveys municipals; podrian fer ensenyar la cara, com á dependent municipal, al que cobra del municipi; podrian abolir aqueix mal sistema de no deixar ó no donar una garantia, un rebut, al que paga els drets d'entrada dels raïms, quedant en tants bons comprobants materials, el que paga com el que no paga; y ja que Deu ens ha donat la sort de portarnos aqueixa inmensitat de gent el dijous, pera no desfer la llegenda de «Granollers, graner del Vallés» y com que crech jo que d'aixó no n'hem d'abusar, podrian treurer aqueixes càrregues de mercat, may vistes en cap poble del mon, càrregues que de continuar aixís, tinch por que durarán fins que el pagés desperiti, ja que á tot-arreu, veig que pera sostenir el mercat, pera atreure á la gent, els hi donen facilitats, sols s'els fa pagar lo necessari pera l'organización del mateix, ben diferent d'aquí: aquí els espremem. A n'el sigle XX un mercat, com el nostre, á 30 kilometres de Barcelona y fan pagar lo que's fa pagar de drets, es una cosa estranya y si per desgràcia á Barcelona fan el mercat central, en projecte, el nostre, no será una cosa estranya, no, será impossible; per lo tant es un assumto important, molt delicat y si s'estreny massa; trencará, se cal anarhi ab cuidado.

¡Bons granollerins!, sortiu per una vegada á defensar la part mes directe de nostre patria, tots vos ajudarem. ¿No vos fa pena veurer nostra preuada Vila, ab una parálisis d'anèmia? No volguessiu serne responsables, Deu vos en demanaria compte. ¡Bon granollerí!, si ets casat, demana concell á ta

muller, si tens mare demanu á ta mare y si no'n tens preguntó á ton cor, es obra d'amor, es obra de patria, donchs, ¿que mes bons concellers, que el cor, la mare, la dona... Si, bon granollerí, penshi ab aixó que't dich. Digals á tan bons concellers, que nostre Vila de Granollers, mare de tots, está malalta, que te falta d'amor de fill, y ells, tot amor, y tu ab bona voluntat, jo crech que fareu de Granollers un poble, digue del sigle XX, digue de Catalunya.

A Granollers, com per tot, hi ha un element, una part d'homes, que á tot arreu, es la primera esperança: el jovent. ¿Quin dubte hi ha que'l jovent, á un poble sempre es la primera esperança? Mes á Granollers, l'element jovent, estem constituïts, d'una manera tan estranya, que dubto que enloch hi estigui igual y per lo tant les esperances podrian resultar fraudades, sobretot á lo que's refereix patriotisme per la vida local. Sento haber d'exposar el meu pessimisme'n aquet punt, mes es tal com penso. L'element jovent Granollerí, reconech que te tres mals capitals: Falta d'exemple de bon ciutadà; falta de Societats de cultura, veritat; y masses Societats de ball. A Granollers la majoria de jovent, balla, l'altre s'aborreix y una altre part, els de ciutat, es donen de menys de venirhi. A un altre poble de l'importancia del nostre, el jovent, te Societats, polítiques, instructives, de tota classe de Sports, etc. Aquí, en general, les tenim polítiques sense ideals de governs, pels grans y de bellarugues pels joves. Deu fassi que lo poch que tenim ens ho conservi y augmenti la afissió á concorreles.

Veus-aquí, baig el meu concepte, com se trova Granollers. Rusultant: que mes ó menys, tot y tots contra Granollers. ¡Pobre Granollers! A l'edat de sa creixensa li va mancar lo mes necessari: Amor de fill, patriotisme, sentit comú. Cuan venian á veurel forasters pera ferhi xemeneyes, pera ferhi monuments del treball, nostres hisendats ab falta de patriotisme y ab sobres d'agoisme feyan fugir, ab sas pretencions econòmiques, als nostres visitants cap á Sabadell ó Tarrassa y nostres camps veins quedaven fent lo que de tants sigles feyan, esperant esser tresbalsats pel ciment y la cals, per l'onade d'engrandiment de nostra Vila que á pas de tortuga dormilega s'acostave.

Polítichs de la majoria parlamentaria, feyan que ni tan sols fos conegut, per boca d'ells, el nom de Granollers. Polítichs.... mes val no parlar de polí-

tichs. fem feina nova. Demostrem ab fets que Granollers vol esser digne del sigle XX, que vol creixer, que no vol entrar en discussions inútils. Demostrem al *Glosador* de cert periodich satirich de la capital, que pera fer mes justícia (segons ell) á nostre Dionís Puig, rebató arguments, que serán de *Glosador*, empro no de justicier, contra nostre preuada Vila, com si nosaltres, no li haguessim demostrat á n'en Puig, que l'estimem, que's nostre, que'l volem, que l'admirem. El *Glosador*, com també l'amich Fontdevila, debia pensar que creaba un personatge pera el poble de «L'alegría que passa», empro no veyá que tot anaba contra Granollers.

¡Oh!, mes jo no es pas que creguí que Granollers no tingui salvació, no, jo hi vist Granollers, desde nostres serres veynes, jo veix que de Granollers, d'entre mitj de nostres cases, ne surten mirant al cel, uns monuments, que son monuments del treball, que llensen fum al aire, com si tiessin incens al cel y aqueix incens, es fum de treball y allí ahont hi ha treball, hi ha vida y allí ahont hi ha la vida, hi ha patriotisme, amor....

El camí de la regeneració de Granollers, es ple actualment d'acells de rampinya, de verdisses, d'obstacles... mes, per sobre d'aquets entrebanchs, jo veix el fi, al fons. Es plá, es bonich, es de color de rosa... un apoteosis may sommiat, s'hi llegeix els lemes de Progrés y Honradesa. Donemse pressa granollerins, pera arribarhi, no siguem pessimistes, arrabassem tots els entrebanchs, mirem que no'ns entri la desconfiansa mutua, tots som germans, no mirem enrera, será mes bonich mirarsho desde aquella altura ahont hi ha el Progrés y l'Honradesa

FREDERICH MASPONS Y CAMARASA:

Algo aprovechable

EXPOSICIÓN

Al leer en las columnas de LLEVOR el artículo "Tots contra Granollers" sentí un malestar sin poderme explicar la causa que me lo producía hasta después de haber leído otro y en la misma revista

LLEVOR insistiendo "Tots contra Granollers," uno y otro de la autorizada pluma del amigo y aprovechado en el ramo del saber José Coma; y, como cuasi á continuación de este, inserto en la propia revista LLEVOR leí otro del esclarecido joven Fontdevila titulado "Deixeu-me dir," aquí fué donde me expliqué el mal estar por lo que también entré en ganas de decir en público lo que tengo ya dicho en privado, cuyo decir, es la publicación en esta misma LLEVOR del modesto escrito que presenté en el "Concurs de Virtut, Mérit y Treball" celebrado ultimamente en esta Villa y obtando al premio de la Excelentísima Corporación Municipal.

Permítaseme antes haga alguna aclaración sobre mi modestísimo trabajo y referentes á los artículos cuyos hanme movido dar á la publicidad mi trabajo.

En él no se aprenderá teoría científica pero si algo práctico siquiera para el comienzo de la labor que con tiempo y constancia, ha de llevarnos al sentir de los señores Coma y Fontdevila referente á la transformación moral de esta nuestra Villa y que afortunadamente, al presente, no serán solos queriendo suponer que sin expresarlo publicamente, hay muchos que sienten y dicen: todo por y para Granollers.

Al tratar de nuestra manera de ser, ya en periódicos, ya en conversaciones, por lo general lo comentamos como si nos incumbiese toda la culpa, dejando exentos de responsabilidad á los que se han ido ignorando ó procediendo como si ignoráramos aquello de la generación que viene es refljo fiel de la generación que se vá: y siendo como es esto una realidad, hemos de convenir que, para el logro de una transformación, que no hay que dudar somos los mas que la sentimos en el sentido de cultura, todos cuantos la apetecemos no debemos contradecir á *aquel* por quedarle á *aquel* el mismo derecho de contra decirnos á nosotros si antes no hemos pasado largos

años sacrificándonos (si sacrificio puede llamarse) en enseñar, pero de una manera práctica, lo que sentimos á los que no lo sienten, y á los que sintiéndolo, no se esfuerzan en practicarlo; hemos de ser incansables hasta hacerles llegar el interés moral que solo practicándolo es el medio mas rápido de avanzamiento.

En resumen; que estamos mal, malísimos; no hay quien pueda negarlo, como tampoco se puede negar que la transformación que apetecemos no se logra menospreciándonos y achacándonos unos á otros faltas, y calumniándonos por las mismas, y para ver si logramos el principio del bien, fijémonos con el escrito arriba citado, y que sigue á continuación por si tiene para poner en práctica algo aprovechable.

JOSÉ XIRAU.

(Segueix)

LAUREA DALMAU

LA VEHINA

ACCIÓ DRAMÁTICA.

ACTE UNIC.

Una sala menjador en casa modesta: al fons, dues portes: á la dreta, dos balcons que donan al carrer, per ahont se veuen els balcons y terrats del altre costat: á la esquerra, un corredor en darrer terme, y portes en primer y segón. Cap al fons y á la dreta, una taula, ab algunes cadires; al mateix angle, un *lavabo*; un rellotje de paret, cuadros al oli d'un bon aficionat, retrats, etc.

ESCENA PRIMERA.

LA MARIA Y EN MATEU

La Maria asseguda aprop de la taula, arreglant la roba, ja neta, tota curiosa-

ment; al cap d'una estona, se sent la veu den Mateu, de dintre la primera porta esquerra.

MATEU

¡Maria! Maria!

MARIA

¿Que vols, Mateu?

MATEU

¿Quina hora es?

MARIA, *mirant el rellotje.*

Son tres quarts de nou. *(pansa)* ¿Que ja't vols llevar, ara?

MATEU

Si.

MARIA

Dorm, home, dorm! avuy ray que's diumenge.....

MATEU

Ja ho se: pero.....

MARIA

¿Qu'has trovat la roba neta?

MATEU

Si; ja me la he cambiada.

MARIA

Está be.

Pansa llarga. Després surt ell en cos de camisa, portant una tobollola al muscle.

MARIA

¡Sempre't vens á rentar á n'aquí! No se perquè no sabs rentarte al cuarto!

MATEU

Es igual dona: aquí hi ha mes espay.

MARIA

Pero't podrías constipar.

MATEU

No tingas por! *(Se renta cara y mans.)*

Y'l noy? encara dorm? (*Senyalant, ab el cap, la porta esquerra del fons, al anarsen cap al seu quarto*)

MARIA

Si, encara. (*En Mateu mou el cap ab ayre d'amohinó, y entra al seu quarto per acabarse de vestir.*)

Tú, Mateu; ¿sabs pas á qui he trovat al venir de missa?

MATEU (*de dintre estant*)

No sé... digas...

MARIA

A la Treseta Rivas; aquella nostra antiga vehina.

MATEU

La que ens deu aquell compte?

MARIA

Si; la mateixa; y m'ha vingut tant á tom, que li he demanat.

MATEU

Y ella, t'ha pagat ab bones rahons.

MARIA

Ni tant sols aixó, ja ho veus.

MATEU

¿Com? ¿t'ho ha negat?

MARIA

Negarmho, no. Pero m'ha vingut ab mes histories y uns romansos.... qu'ha vian estat malalts, que la vaga del seu home, que aqui, que allá....

MATEU, *sortint del seu quarto cordantse l'hermilla y en mànigues de camisa.*

Be, si; les excuses de sempre. Oh... y que poch que en cobrarém res.

MARIA

¡Qui sab mare de Deu!

MATEU

Si, ja veurás: refiaten! De tot lo que

ens devian quant varem tancar la botiga, vés qué n'hem cobrat. ¡Ni una quinta part! Ni tant sols quaranta duros!

MARIA

Que vols ferhi! Potser encara els cobrarém.

MATEU

Sí, espera'ls asseguda. Tant debo que ens he l'hagessim venuda quant se va presentar aquell comprador! Sempre més me'n penediré.

(*Se passeja amont y avall.*)

MARIA

Peró, ¿veus? á ne mi m'hauría sabut greu. El pobre home hauría quedat á la ruína....

MATEU

Y nosaltres? que no hi hem quedat á la ruína?

MARIA

Encara ens podém pas queixar. Si haguessim sigut nosaltres dos sols, es clar que si, que no hauríam anat enlloch: mes ab el noste noy....

(*Seguirá.*)

NOVES

Los noys en Dionís Mareca y Barceló y en Fidel Socias y Maymó han honrat ab la seva aplicació á n'aquesta vila que'ls hostatja y los dona lo primer pá intelectual.

La Sociedad Barcelonesa de Amigos de la Instrucción en lo Concurs d'exercis de lectura de castellá y catalá, los ha concedit un premi.

Lo premi ha consistit en *El Ingenioso Hidalgo Don Quijote de la Mancha*, bonica edició de la casa Calleja, de Madrid, y ab una edició elegant dels *Croquis Pirenencs*, del nostre amich lo notable escriptor en J. Massó Torrents.

Ademés en lo Concurs escolar patrocinat per la Diputació, previ exámens devant d'un tribunal

examinador à la propia Universitat, los fou concedit un altre premi de 250 ptas. en metàlich.

Lo noy Mareca es fill del cabo de la guardia civil, y l'altre en Socias fill de la coneguda familia del mateix cognom, que viu al carrer de Corró.

An'at primer, li hem d'alabar que essent d'uns 12 anys, aragonés y convivint casi sempre ab castellans, domini'l català d'aytal manera que per llegirlo y entonar-lo superiorment com s'exigia'n lo Concurs, li hagi valgut la millor nota.

A tots dos, una bona abrassada de granollerench agrahit; à sas familias, una felicitació, una felicitació que fem arribar fins al mestre Sr. Anglada.

Alguns dels nostres politichs y eixos intel·lectuals borts que aqui com tot arreu també hi prosperan, y se miran las cosas desde punts de vista molt enlayrats, al llegir la noticia, sense ferhi esment, continuaran à la taula del escorxadador, digo, del café, la seva conversació bruta y de mal parlat; també'l Granollers treballor seguirà sa tasca silencios y afanyosament, passant de llarch devant d'aquestas figuretas, engrandidas y trompettejas, no per la fama del verdader mereixement, sino per la enfebrada, agrahida ó sugestionada tertulia de la taula de café.

Bo fora que la empresa del Cinematógrafo y la Junta de La Unió Lliberal donguessin ordres terminants pera que cap espectador se posés la prenda del abrich com asiento. No sols es falta d'educació civica, sinó una desapreñció digne de censura.

Tothom paga per veure l'espectacle, y si un se troba ab un vehi devanter, que, ademés de la seva alsaria corresponent, s'asseu sobre l'abrich, ja podeu girause d'una y altra banda, que de la funció no'm veureu gota; probablement al arribar à casa, serà qüestió d'unas fregas perque las joguinas del coll us tornin anar llatinas.

Lo marqués de Casa-Riera al regalar 60,000 duros pera instalar las escolas espanyolas à Tànger, ha fet un acte digne de llohansa.

Molt es de desitjar que tingui imitadors.

Dimecres y ab lo drama *Lo ferrer de tall*, inau-

gurà la temporada lo Sr. Mercader ab la seva companyia.

Pera jutjar aquesta, no n'hi ha prou ab una sola funció.

En quan al director Sr. Mercader, estigué molt just y tingué moments de bon artista. Va dir los versos be casi sempre, à voltas admirable, com en aquell tros del *Esmola que esmola*.

Las demás parts de la companyia'l varen secundar molt bé, logrant escenas de fibra, conjunts arrodonits, y tot lo drama una obra bastant ensajada, forsa sabuda y ben interpretada.

Lo públich era numerós, va aplaudir sovint y ne va sortir content.

L'altre dia, prenia jo café à La Unió Lliberal y se m'asseu devant meu un jove, que mostrava la grapa de la tisis. Se'm va fer simpátich perque demanà'ls setmanaris y las Ilustracions. Pero al observar-lo ab la compadeixensa que inspira'l qui'n porta'n son rostre las horas contadas de la seva vida, vaig adonarme de com girava'ls fulls: los girava ensalivantse las puntas dels dits.

No tenia autoritat pera prohibirho, ni prou ferma pera dirli: Jove, no giris los fulls d'aquesta manera, perque à cada página hi deixas llevat pera transmetre la teva malaltia.

Y vaig sentir com un esferehiment tot pensant ab los d'aquella casa que, per girar full, també se l'ensalivan lo dit.

A la tarde del diumenge, hi hagué al Centre Catòlich funció d'ignocents. La entrada, un plé. Lo públich hi rigué forsa ab las obretas que s'hi representaren. *La petita de can Punyego* hi va fer de las sevas. En Boix (Mariano), Llobet, Coll, Salderra y d'altres que sentim no recordar, s'esmeraren y s'hi lluhiren en sa representació.

Avuy aquesta nit tindrem al *Cassino* una vetllada literaria-musical, quals productes se destinan pera las pobres victimas dels terratrémols de Italia.

En la primera part, hi llegiran travalls los Srs. Sisa, Fontdevila y Garrell.

En Benito Morató tocarà al piano la Sonata 14 op. 27 de Beethoven.

Lo tenor Sr. Ventura y lo baritono Sr. Uyá cantaràn lo duo de «La Conquista de Madrid», y aquest últim, una aria de «La Traviata», acompanyat al piano per en Martí Llobet.

Lo cellista Francisco Clot interpretà «Frühlingslied,» de Mendelschou.

La professora pianista Srta. Maria Lluisa Puig nos donarà á conèixer «Ricordanza», de Litz.

La Srta. Sara Bigas cantarà «La Serenata», de Braga, acompanyada al piano per la Srta. Puig y al cello pel jove Clot.

En la segona part, hi debutarà l'*Orfeo Esplet Granollerí*, dirigit pel Mestre Uyá, y nos farà conèixer «L'Emigrant».

La companyia Mercader posarà'n escena «Lo Guant del Degollat», d'en Victor Balaguer.

D'acabarse la vetllada á bona hora, hi haurà també ball de rams.

Un dia d'aquestos, se'm presentaren uns joves atents y de bons modos,—are diuhen alguns joves que no es moda gastarne de modos—y se m'interessaren perque digués aquí, á las novas, que'l diumenge per la tarde al *Cassino* hi hauria un ball lluhit y que á las senyoretas se'ls regalaría un ramet de flors artistich.

Sento no poguer complaurels, perque aixó de las ballarugas acostumem á passarho per alt.

A La Unió Lliberal, en la nit del diumenge dia 17, se doná una vetllada en recort de las víctimas de la entrada dels carlins.

S'adornà l'escenari com cada any.

Presidí la vetllada literaria, la Junta directiva.

Lo Sr. Rovira llegí una hermosa poesia, que fou aplaudida.

Lo Sr. Bassas doná lectura á un treball de tons avansats, ben rebut pel públich.

Digué una poesia lo Sr. Daví. Com la poesia anava plena d'amor á n'aquesta vila y va ser dita ab molta entonació, lo públich s'hi entusiasmá, y va donar una ovació á son autor.

També fou molt aplaudit lo Sr. Carrera al llegir un valent article alusiu al acte.

Lo Sr. Vidal y Jumbert llegí un quiento filosófic traduhit directament del árabe.

Y per últim, tancà aquesta part, un parlament del Sr. Fontcuberta dit ab lo seu llenguatge gráfich y pintoresch, que'l públich va celebrar y aplaudir.

A la segona part, se representá la comedia *Gent d'ara*, d'Eduard Coca.

La interpretació fou excelent. Los aficionats se prengueren l'obra ab empenyo y be's pot dir que la brodaren. No's descuidaren ni un detall, y en quan als conjunts, portats ab molta precissió, tenian un bon escayent d'art. En moltes escenas haurian pogut sostenir ab ventatja la comparació ab qualsevol companyia d'actors.

La senyora Vallespi tragué molt partit del seu paper aixis com la senyora Pallardó.

En Canal caracterisá be'l tipo de «Rimbau» y tingué moments molt ben ensopegats, d'aquells moments que acreditan á un actor.

Ab lo senyor «Joseph», Ulldemolins estigué durant l'obra en caràcter. Amatent á lo que feya, oportú sempre, doná molt relleu y molta vida al personatge. En dos escenas del primer acte y en altres dugas del segón, superior á las demás ab tot y estarhi de primera.

Lo senyor Estapé s'emocioná á la sertida, pero refet, va donarnos un «don Ignasi» molt ajustat y ben apropiat, y digué ab molta soltura. Lo senyor Estapé progressa á cada nova representació.

En Rovira'n lo paper de «Joanet» hi estigué inmillorable. Presentá'ls personatge ab molta naturalitat y ab més naturalitat lo digué, sobre tot en aquells «voadillos» d'emoció ab sa mare. Si'n Rovira s'ho proposa, arribará á ser un bon galán jove.

Ab l'insignificant «Lluis», en Rosquellas nos demostrá qu'es de bona fusta, si estudia, pera convertirse'n un galán jove cómich d'empenta.

La direcció ben portada.

La entrada va ser un ple. Lo públich no's cansá d'aplaudir y sortí molt satisfet de la festa.

Aquest dematí recorre'rà'ls carrers una cavalcada organizada per *La Creu Roja*, al objecte de recullir fondos pera las desgraciadas víctimas d'Italia. Hi son invitats l'Ajuntament y los presidents de todas las societats.

V^{DA} DE P. BORET

REPRODUCCIONES

ARTISTICAS

FOTOLITOGRAFIA

FOTOGRAFADO

AUTOTIPIA

ESTEREOTIPIA

TRICROMIA

Aribau, 9. Interior.
BARCELONA.

J. JOSEPH VILARDEBÓ

IMPRESA Y BELLEUS: TREVALLS ECO-
NOMICS, MATERIAL MODERN PERA OBRES
Y REVISTAS. ESPECIALITAT EN TARJETAS
PERA L' COMERS Y L'INDUSTRIA.

GRANOLLERS.

Santa Elisabet, 3.

Francisco Soler y Trias

Aceites y Grasas Comestibles

Aceites y Grasas Lubrificantes

SUCURSALES

DEPOSITOS

GIJÓN: Langreo, 12
BILBAO: Granvía, 38

MADRID, CADIZ, SEVILLA, ZARAGOZA,
SANTANDER, CORUÑA Y VIGO.

EN GRANOLLERS: REPRESENTANTE

Valentín Turu

Academia Politécnica

SECCIÓN DE CIENCIAS

DIRIGIDA POR

Jacinto Planas Rosich

INGENIERO INDUSTRIAL

SECCIÓN DE LETRAS

DIRIGIDA POR

Joaquín Planas Rosich

ABOGADO

Director Administrativo

Manuel Planas Rosich

5, Plaza de la Universidad, 5

BARCELONA.

Ebanistería moderna

DE

Jerónimo Sors

Especialidad en la solidez de la construcción y baratura de precios.—Se hallan muebles de lujo y de todas clases.

Calle de la Palma, 26.—GRANOLLERS.

Objetos de escritorio

Sellos de goma y metal, festones. Asortido de postales desde las más económicas á las más lujosas.

JOSÉ XIRAU

Calle de San Roque, 15

* GRANOLLERS *

IMPRESIONES Y ENCUADERNACIONES

Oficina de Farmácia

A. Trullás Más

Calle de Prim, 16.-GRANOLLERS.

MOSAICOS	E	F	ESCOFET & C
Ronda San	S en C	Barcelona	
pedre			